

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Αύγουστος 2023

Μικρὸς Παρακλητικὸς 1, 3, 7, 9, 11

Μέγας Παρακλητικὸς 2, 4, 6, 8, 10, 13

Εὐθύς μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις»

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Ἀπολυτίκια

Ἦχος Ϛ Δι'

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
 λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ. ↑
 ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. ↓

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ΄ Δι

Αναστασιμάριον
 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 1905 σ.565#

Τ η Θε ο το κω ε κτε νως νυν προσ δρα μω μεν α μαρ
 τω λοι και τα πει νοι και προσ πε σω μεν εν με τα νοι

 α κ ρ α ζ ο ν τ ε ς ε κ β α θ ο υ ς ψ υ χ η ς Δ ε σ π ο ι ν α β ο

 η θ η σ ο ν ε φ η μ ι ν σ π λ α γ χ η ι σ θ ε ι ε ι σ α σ π ε υ σ ο ν α π ο λ

 λ υ μ ε θ α υ π ο π λ η θ ο υ ς π τ α ι σ μ α τ ω ν μ η α π ο σ τ ρ ε ψ η ς

 σ ο υ ς δ ο υ λ ο υ ς κ ε ν ο υ ς σ ε γ α ρ κ α ι μ ο ν η ν ε λ π ι δ α κ ε κ τ η μ ε

 θ α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
 Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Ἦχος Δι

Αναστασιμάριον
 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 1905 σ.566#

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι

 ω ν ω ν α μ η ν

Ο υ σ ι ω π η σ ο μ ε ν π ο τ ε Θε ο τ ο κ ε τ α ς δ υ ν α

 σ τ ε ι α ς σ ο υ λ α λ ε ι ν ο ι α ν α ξ ι ο ι ε ι μ η γ α ρ σ υ π ρ ο ι

στα σο πρε σβευ ου σα τις η μας ερ ρυ σα το εκ το
 σου των κιν δυ νων τις δε δι ε φυ λα ξεν ε ως νυν ε λευ
 θε ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σουσ γαρ δου
 λους σω ζεις α ει εκπαν τοι ων δει νω ω ων

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ᾗθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν

Ψδὲ α'

Ἀρματηλάτην Φαραώ

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι̣ ρ̣

Ἀναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.583#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας **ρ̣ δ̣ι̣ ρ̣**

Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι την τα πει

νην μου ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην κα λυ

πτου σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευ τε **ρ̣ δ̣ι̣ ρ̣** αλλ η φως τε το

κυι α το θει ον και προ αι ω νι ον **ρ̣ δ̣ι̣ ρ̣** λαμ ψον μοι το φως το

χαρ μο συ νον **ρ̣ δ̣ι̣ ρ̣**

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ α με τρη των α ναγ κων και θλι ψε ων και εξ

ε χθρων δυσ με νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω

θεις Παν α χραν τε τη κρα ται α δυ να μει σου α νυ

μνω με γα λυ νωτην α με τρον σου συμ πα θει αν και την

εις ε με ε σου πα ρα κλη σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι ι ληψιν

κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως ε

δρα μον και γο νυ κλι νω Δε σποι να και θρη νω και στε

να αζω μη με πα ρι δης τον α θλι ον των χρι στι

α νω ωνκατα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο υ σι ω πη σω του βο αν τρα νω τα τα τα με

γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε προ

ι στα σο υ περ ε μου πρευ σβευ ου σα τω Υι ω και

Θε ω σου τις εκ το σου του με κλυ δω νος και δει νων

κιν δυ νωνερ ρυ σα το

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ϛ

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα ζω σοι προ φθα

σον θερ μη προ στα σι α και σην βο η θει αν ϛ δος μοι

τω δου λω σου τω τα πει νω και α θλι ι ω τω την σην

αν τι λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως ϛ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ϛ

Ε θαυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι οι Δε σποι να ϛ

της ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη και τα ε λε η σου ϛ ο

θεν δο ξα ζω σε και αν υ μνω και γε ραι αι ρω την πολ

λὴν καὶ ἀμετρον κῆ δε μο νι ἀν σου

Δοξα Πατρι καὶ Υἱ ω καὶ ἀγι ω Πνευματι

Καταιγίς με χειμαζει των συμφορων Δεσποινα καὶ

των λυπηρων τρικυμια κατὰ ποντιζουσιν

λα προφθασα σα χειρα μοι δος βοηθειας ηθερ

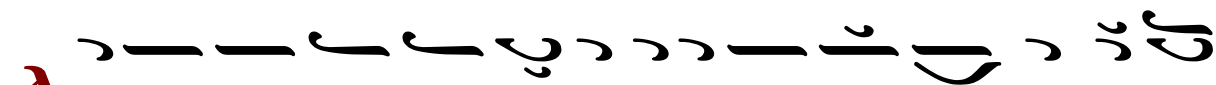
μη ἀντιληψις καὶ προστασια μου

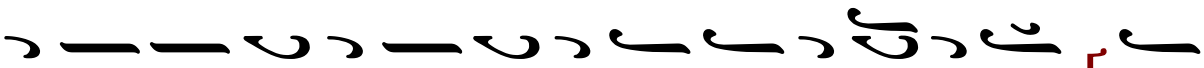
Καὶ νυν καὶ ἀεικαὶ εἰς τοὺς αἰωνας των αἰω

νων ἀμην

ἀληθη Θεοτοκον ομολογω Δεσποινα σε

την του θανατου το κρατος εξαφανισαν

ως

γάρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του Α α δου προς

ζω ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου λους

σου Θε ο το ο κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα

τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ στα σι

αν

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα νυ μνη τε

Θε ο το ο κε ε πι την ε μην χα λε πην του σω ω μα

τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ χης μου το α

αλ γο ο ο ος

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κάθισμα

Ἦχος ᾠδῆς Δε

Αναστασιμάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.570#

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη τον ε
λε ουςπη γη του κο σμου κα τα φυ υ γι ον εκ τε νως
βο ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να προ ο φθα
σον **Δ** και εκ κιν δυ νωνλυτρωσαι η μας η μο νητα χε
ως προ στα τευ ου σα

πει νην Πα να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και

των θλι ψεων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα λυ νω κυ

ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Ε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι λον μο

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γην

σκε πην κρα ται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με

πα ρι δης τον α σω τον ελ πις α πηλ πι σμε νων α

σθε νων συμ μα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν

τι λη ψις

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Πως εξ ει πειν σου κα τα ξι ανδυ νη σω μαι τους α

με ε τρους οι κτιρ μους ω Δε σποι νατους την ε μην παν το τε

ψυχην δει νως πυ ρου με ε νην ως υ δωρ πε ρι

δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ ερ

γε σι ας ης α φθο νως αυ τος παρα πη λαυ σα

Ψδὴ ε'

Ἵνα τὴ με ἀπώσω

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.587#

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Εὐχαριστως βοῶ σοι χαίρε μητροπαρθενε χαί

ρε Θεο-νυμφε χαίρε θειασκεπη χαίρε οπλον και

τειχος απορθη τον χαίρε προστασια και βο

η θεε και σωτηρια των εις σε προστρεχον

των εκπιστεως

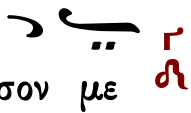
Υπεραγια Θεοτοκε σωσον ημας

Οιμισουντες μεματην βελεμνα και ξιφει και λακ

κονην τρεπισαν και επιζητου ουσι το παν αθλιον

σωμασπαρξαι μου και καταβιβασαι προς γην α

γνη η επιζητουσιν αλλ εκ του των προφθασα σω

σον με

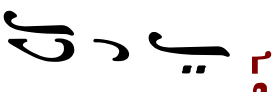

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Α πο πα σης α ναγ κης θλι ψε ως και νο σου και βλα

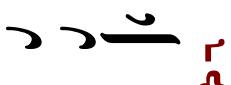

βης με λυ τρω σαι και τη ση δυ να α μει εν τη σκε πη σου

φυ λαξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νου και εξ ε

χθρω ων των πο λε μουν των και μι σουν των με κο ρη παν

υ μνη τε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ ι σοι δω ρον προσ α ξω της ευ χα ρι στι ας ανθ ων

περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα α των και της σης α
 με τρη του χρη στο τη τος τοι γαρ ουν δο ξα ζω υ μνο
 λο γω ω και με γα λυ νω σου την α φα τον προς με συμ
 πα θει αν

Ψδκ ς'

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον

Ἦχος λ π δὲ

Αναστασιματάριον
 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 1905 σ.589#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Τ α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την
 α θλι αν μου ψυ χη ην και καρ δι ι αν και σκο τα σμον
 εμ ποι ου σι μοι κο ρη αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι

τον ῥα πελασοντα μακραντη εμ πνευσει της

θειας πρεσβειας σου ῥα

Υπεραγια Θεοτοκε σωσον ημας ῥα

Παραακληησιν ενταις θλιψεσιν οι οιδα

και των νοσων ιατρον σε γινωσκω και παν

τελη συντριμμον του θανατου Δ9 και ποταμον της ζω

ης ανεξαντλη τον ῥα και παν των των ενσυμφοραις τα χι

νην και οξει αναντιληψιν ῥα

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι ῥα

Ουκρυυπτωω σου τον βυθον του ελεους

καὶ τὴν βρυσιν τῶν ἀπειριων θαυμασίων καὶ τὴν

πῆγην τὴν ἀέναον ὁντως τῆς πρὸς ἐμὴν συμπά-

θειάσου Δεσποινά **α**λλὰ πασὶν ὁμολογῶ **9** καὶ

βοῶ καὶ κηρυττω καὶ φθεγγόμαι **α**

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων ἀμήν **α**

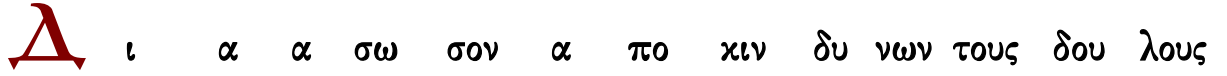
Εκυὺς κλωσάναι τοῦ βίου μεζαλαί-

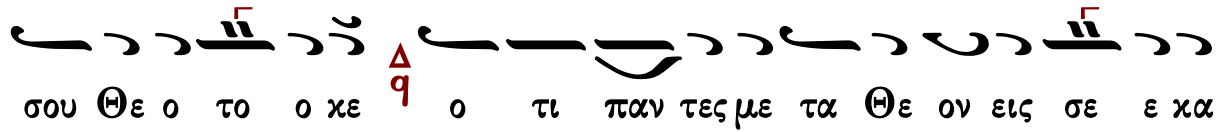
ωσπερ μελίσσαι κηρίον Παθεῖνε καὶ τὴν

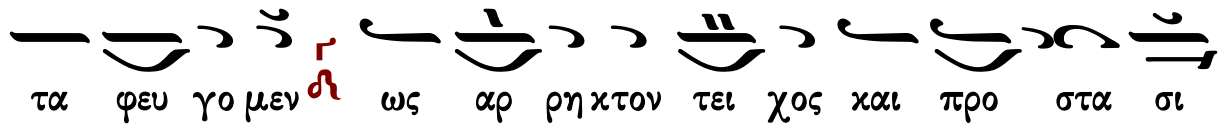
ἐμὴν κατὰσχουσαι καρδίαν κατὰ τὴν τρωσκουσί-

βελειτῶν θλίψεων **α**λλ' εὐροίμι σεβόηθον καὶ διώ-

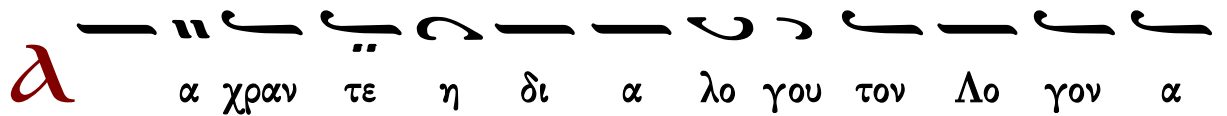
κτὴν καὶ ρυστὴν παναχραντέ

 Διὰ σὸν ἀποκινῶντων δούλων

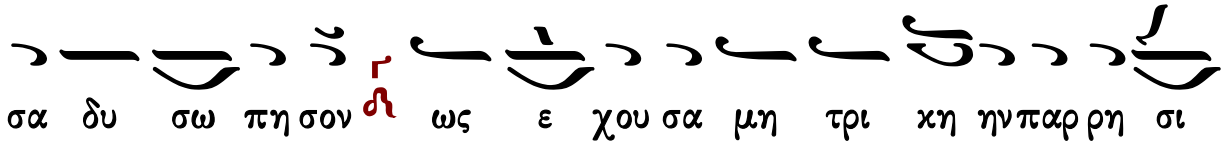
 σου Θεοτοκέ ὅτι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σε ἐκα

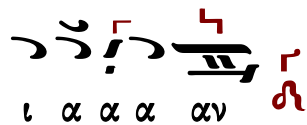
 ταφeyόμεν ὥς ἀρρηκτὸν τειχος καὶ προστασί

 αν

 ἀχραντέη διὰ λόγου τὸν Λόγον α

 νεμηνεὺ τως ἐπεσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούου

 σαδυσωπήσον ὥς ἐχούσα μητρικὴν παρρησί

 ιαααν

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἔλῃσον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἔλῃσον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἦχος **Λ̣̂ ᾠ̣̂ Δε̣̂**

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται σχυν
τε με σι τει α προς τον ποι η την α με τα θε τε
μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σεων φω νας
αλ λα προ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει αν
η μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον εις πρε
σβει ει αν και σπε ευ σον εις ι κε σι ι αν η προ στα

τεύ ου σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε
ε ε

Προκείμενον

Ἦχος ᾠ̣̈̇ Β̣̅̈̇

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.574#

Μνη σθη σο μαι του ο νο μα το ος σου εν πα ση γε νε
α και γε νε α (6')

∴ Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σου εν πα ση γε νε α και
γε νε α μνη σθη σο μαι αι αι

Τάξις εὐαγγελίου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου το ἀνάγνωσμα. 10:38-42, 11:27-28

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ³⁸ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνή δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. ³⁹ Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. ⁴⁰ Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; Εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ⁴¹ Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ· ⁴² ἐνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ’ αὐτῆς.

²⁷ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. ²⁸ Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ π Δι

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.574#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π α τερ Λο γε Πνευ μα Τρι ας η ε εν μο να δι ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε εγκλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

T α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ π ρ ε σ β ε ι α ι ς ε ε λ ε η μ ο ν

ε ξ α λ ε ι ψ ο ν τ α π λ η θ η τ ω ν ε μ ω ν ε ε γ κ λ η μ α τ ω ν

 Ε λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς κ α τ α τ ο

μ ε γ α ε λ ε ο ς σ ο υ κ α ι κ α τ α τ ο π λ η θ ο ς τ ω ν ο ι κ τ ι ρ

μ ω ν σ ο υ ε ξ α λ ε ι ψ ο ν τ ο α ν ο ο μ η μ α μ ο υ

M η κ α τ α π ι σ τ ε υ σ η ς μ ε α ν θ ρ ω π ι ν η π ρ ο σ τ α σ ι

α Π α ν α γ ι α Δ ε σ π ο ι ν α α λ λ α δ ε ξ α ι δ ε ε η

σ ι ν τ ο υ ι κ ε τ ο υ σ ο υ θ λ ι ι ψ ι ς γ α ρ ε χ ε ι μ ε φ ε ε

ρ ε ι ν ο υ δ υ ν α μ α ι τ ω ν δ α ι μ ο ν ω ν τ α τ ο ξ ε υ μ α τ α σ χ ε

πην ου κε κτη μαι ου δε που προ σφυ γω ο α θλι ος

παν το θεν πο λε μου με νος και πα ρα μυ θι αν

ουκ ε χω πλην σου Δε σποι να του κο σμου ελ πεις και

προ στα σι α των πι στων μη μου πα ρι δης την δε

η σιν το συμ φε ρον ποι η σον

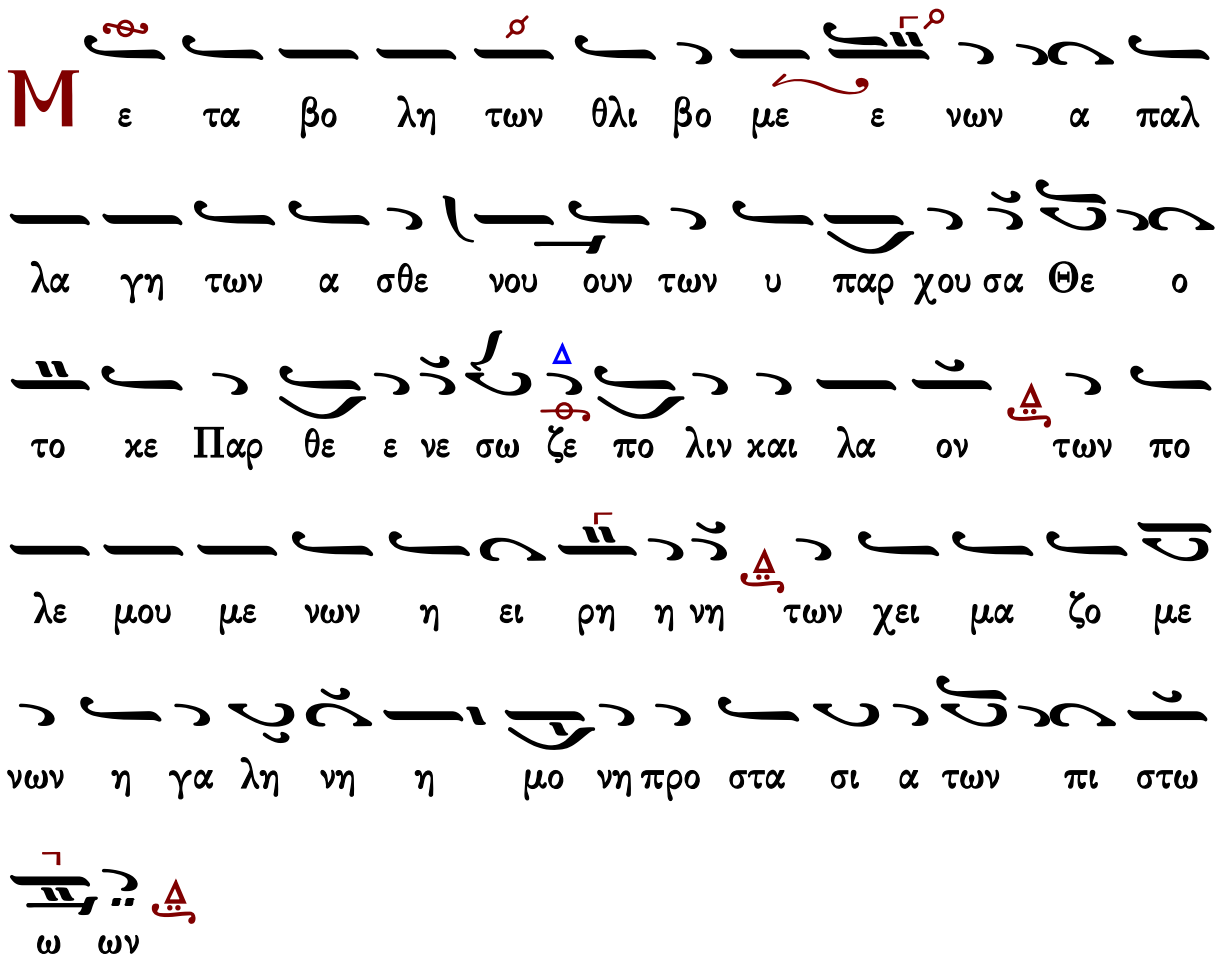
Ο υ δεις προσ τρε χων ε πι σοι κα τη σχη με νος

α πο σου εκ πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο

το κε αλλ αι τει ει ει ται την χα ριν και λαμ βα νει

το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη η σε ε

ω ως

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλης, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν

δοσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δι΄

Πανδέκτη
Ὅρθρος 1850 σ.501#

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ

ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η η η σο ο ον

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ,
σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψδκ ξ'

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

Ἦχος λ π ς Νη

Αναστασιμάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.590#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Φ ω ως η τε κου σα Θε ο το ο κε σκο τι σθεν τα

με νυκ τι α μαρ τη μα των φω τα γω γη σον συ

φω τος ου σα δο χει ον το κα θα ρον και α μω ω μον

ι να πο θω σε δο ξα α ζω

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Σ κε ε πη γε νου και προ στα σι ι α και αν τι λη

φίς και καυ χη μα Παρ θε νε γυ μνω θε εν τι μοι

νυν α πασης βο η θει ας α βο η θη των δυ να αμεις

και ελ πεις α πηλ πι σμε νων

 Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

 μα τι

 Ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ δι α

σε και χει λε σι δο ξα ζω α πο λα αυ σας των

 σων μεγαλων χα ρι σμα α των αλλ ω της σης χρη στο τη

ητος και α πει ρων σου θαυ μα των

 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην^ν

Β λε ε ψον ι λε ω ορ μα τι ι σου και ε πι σκε ψαι

την κα κω σιν ην ε χω^ν και δει νων συμ φο ρων και

βλα βης και κιν δυ υ νων^ν και πει ρα σμων με λυ τρω ωσαι

α με τρη τω σου ε λε ει^ν

Ψδη κ'

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα

Ἦχος λ π ς Νη

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.592#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^ν

Δ ι α σπλααγ χνα ε λεους σου Παρ θε ε νε μη πα ρι

δης σε μνη πον του με νον με σα α α λω βι ω τι κων κυ

μα των ^ν αλ λα δι δου μοι οι χει ρα βο η θει ει ας ^Α

κα τα πο νου με ε νω κα κω σε σι του βι ι ου ^ν

^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Α

^Π ε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να α γκαι ^Α ευ

ρο σα αν με α γνη και συμ φο ραι του βι ου ^ν και πει

ρα σμοι με παν το θεν ε κυ κλω σαν αλ λα προσ τη θι ι

μοι ^Α και αν τι λα βου ου μου τη κρα ται α σου σκε

^ν πη ^Α

^Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^Α

Ε ν ταις ζα α λαις ε φευρω σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ υ νην και εν ταις νο

σοις τα χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ υ νοις

ρυ στην και προ στα α την εν τοις πει ρα τη ρι ι

οις

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Χ αι ρε θρο ο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου και ρε

θει ει α και μαν να δο χεστα μνε και ρε χρυ ση λυ χνι

α λα μπας α σβε στε ε και ρε των παρ θε ε νων δο

ξ α και μη τε ε ρων ω ρ α ι σμα και κλε ε ος

Ψδη θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός

Ἦχος λ π δὲ

Αναστασιμάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.594#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η μας

Π ρος τι ι να κα τα φυ υ γω αλ λην α γνη

που προσ δρα μω λοι πον και σω θη σω μαι που πο ρευ θω

ποι αν δε ε φε ευρω κα τα φυ γην ποι αν θερ μην αν τι

ληψιν ποι αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε ε μο νην

ελ πι ζω εις σε ε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε

θα ρων κα τε φυ γον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η μας

Ο υκ ε ε στιν α ρι θμη σα σθαι δυ να τον με

γα λει α τα σα Θε ο νυμ φευ τε και τον βυ θον τον α

νε ξε ρε ευ νη τον εξ ει πειν των υ περ νουν θαυ μα

των σου των τε τε λε σμε ε νων δι η νε κως τοις

πο ο θω σε τι μω σι και πι ι στει προσ κυ νου σιν

ως α λη θη Θε ου λο χευτρι αν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Ε ν υ υ μνοις ευ χα ρι στοις δο ξο λο γω και

γε ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ ναμιν

σου πα α σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας

σου ας υ περ ε κε ε νωσαςεις ε με κη ρυ υτ τω

με γα λυ νω ψυ χη η τε και καρ δι α και λο γι σμω

και γλωσ ση παν το τε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ ην δε ε η σιν μου δε ξαι την πε νι χραν και κλαυ

θμω μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε να γμον αλλ αν τι

λα βου ουμου ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον

δυ νασαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους Δε σπο ο του

Θε ου Μη τηρ ει νε ευ σεις ε τι μο νον προς την ε μην

οικ τραν τα πεινω σιν

Μεγαλυνάρια

Ἦχος λ δὲ

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.580#

Δ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν

σε την Θε ο το ο κον την α ει μα κα ρι στον και παν

α μω μη τον και Μη τε ρα του Θε ου η μων την

τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Τ ην υ ψη λο τε ε ραν των ου ρα νων και κα

θα ρω τε ραν λαμ πη δο ο νων η λι α κων την λυ

τρω σα με νην η μας εκ της κα τα ρας την Δεσ ποι

ναν του κο σμου υ μνοις τι μη σω μεν

Α πο των πολ λω ων μου α μαρ τι ων α σθε νει

το σω μα α σθε νει ει μου και η ψυ χη προς σε κα

τα φευ γω την Κε χα ρι τω με νην ελ πεις α πηλ

πι σμε νων συ μοι βο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του δε ξαι

πα ρα κλη σεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι να

με σι τευ σης προς τον εκ σου τε χθεν τα ω Δε

σποι να του κο ο σμου γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη

παν υ μνη τω Θε ο το ο κω χαρ μο νι κως με τα

του Προ δρο μου και παν των των α γι ων δυ σω πει

Θε ο το κε του οι κτει ρη ησαι η μας

Ἦχος λ π ς

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.581#

Α λα λα τα χει ει λη των α σε βων των μη προ

σχυ νουν των την ει κο ο να σου την σε πτην την ι

στο ρη θει σαν υ πο του α πο στο λου Λου κα ι

ε ρω τα του την ο δη γη τρι αν

ἕτερον ἄργον
Κων. Πρίγγου

Ἦχος λ π ς

Απομαγνητοφώνηση
Βαγγέλη Λιναρδάκη
Ψαλτολόγιον#

α α α α λα α λα α τα χει ει

ει ει ει ει λη τω ων α α σε ε βων των

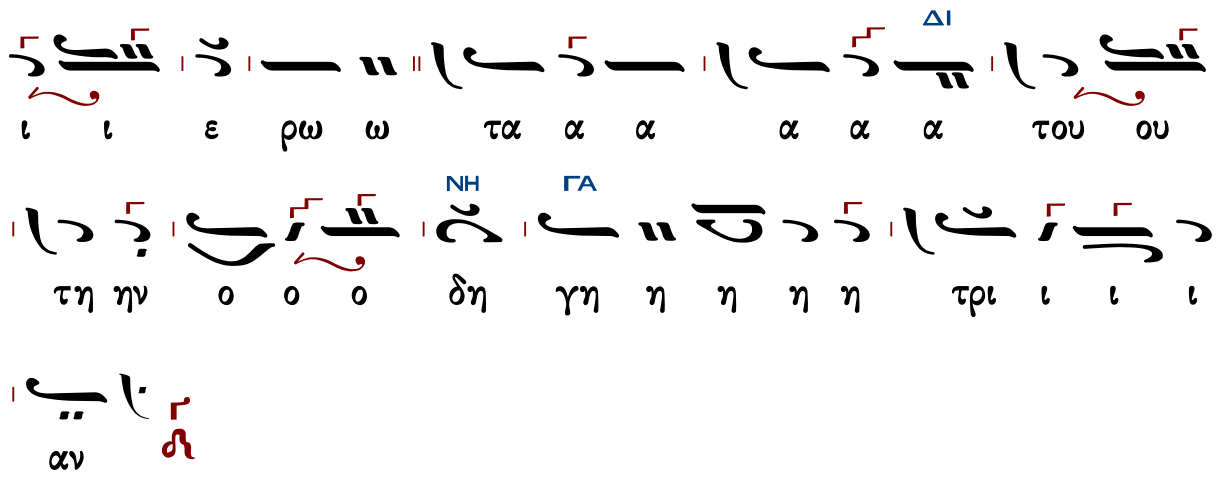
μη προ ο ο οσ κυ νου ου ου ου ου ουν τω ω

ω ων την ει χο ο ο ο ο να σου ου

τη ην σε ε πτην τη ην ι στο ο ο ο ρη

θει ει ει ει ει σαν υ πο ο του α α α

α πο στο ο ο ο ο λου Λου κα α ι

Τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ....

Ἦχος λ π ς

Τρισάγιον

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Απολυτίκια

Αὔγουστος		
<u>1</u>	<u>2 καὶ 3</u>	<u>4</u>
	<u>6, 7, 8, 9, 10</u>	
<u>11</u>		<u>13</u>

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ

ἴλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ' (τετράκις ἀνὰ ι') καὶ αὐθις ἐκ τρίτου.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἑξαποστειλάρια

Ἦχος ἡ Γα

Ἀναστασιματᾶριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.595#

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

α

πο στο λοι εκ πε ρα α α τω ω ω ω ω

ων συν α θροι σθεν τες εν θα δε ^Γη Γεθ ση μα νη

τω χω ρι ι ι ω ω ω ω ω ω κη δευ σα τε

μου το σω μα ^Γη και συ Υι ε και αι Θε ε

ε μου ^Δη πα ρα λα βε μου το πνευ μα ^Γη

Ο γλυ κα σμος των αγ γε ε ε λω ω ω ω ω ω ν

των θλι βο με νων η χα ρα ^Γη χρι στι α νων η προ

στα α α τι ι ι ι ι ις Παρ θε νε Μη τηρ

Κυ ρι ου ^Γη αν τι λα βου μου ου και ρυ υ σαι

των αι ω νι ων βα σα νων ^Γη

Κ αι σε με σι τρι αν ε ε ε χω ω ω ω ω ω

προς τον φι λαν θρω πον Θε ον ἡ μη μου ε λεγ ξει τας

πρα α α ξει ει ει ει ει εις ε νω πι ον των

αγ γε λων ἡ πα ρα κα λω σε ε Παρ θε ε νε

βο η θη σον μοι εν τα χει ἡ

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υρ γε ε ε ε ε ε και

δω δε κα τει χε πο λις ἡ η λι ο στα λα κτε

θρο ο ο νε ε ε ε ε ε κα θε δρα του Βα

σι λε ως α κα τα νο η η τον θα αυ μα Δ 9

πως γα λου χεις τον Δε σπο ο τη η η ην ἡ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἔμοι ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεεί σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ. ↑

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς. ↓

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Τ η Θε ο το κω ε κτε νως νυν προσ δρα μω μεν α μαρ

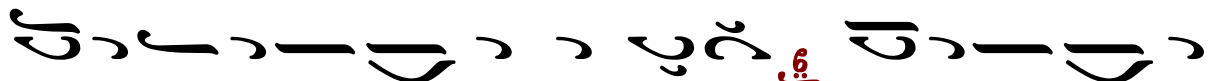
τω λοι και τα πει νοι και προσ πε σω μεν εν με τα νοι

α κρα ζον τες εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο

η θη σον εφ η μιν σπλαγ χνι σθει ει σα σπευ σον α πολ

λυ με θα υ πο πλῆ θους πται σμα των μη α πο στρε ψης

σους δου λους κε νους σε γαρ και μο νην ελ πι δα κε κτη με

θα

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Ἦχος Δι

Αναστασιμάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.566#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σο μεν πο τε Θε ο το κε τας δυ να

στείας σου λα λειν οι α να ξι οι ει μη γαρ συ προ ι
 στα σο πρε σβευ ου σα τις η μας ερ ρυ σα το εκ το
 σου των κιν δυ νων τις δε δι ε φυ λα ξεν ε ως νυν ε λευ
 θε ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σους γαρ δου
 λους σω ζεις α ει εκ παν τοι ων δει νω ω ων

N' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Κανὼν

Ψδὴ α'

Ἦγρὰν διοδεύσας

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Ϟ̣ ϟ̣

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.566#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ϝ̣ Ϟ̣

Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις ϝ̣ Ϟ̣ προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ϝ̣ Ϟ̣ ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε ϝ̣ Ϟ̣ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον ϝ̣ Ϟ̣

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλωσαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο

ρη τη γα λη η νη τη του Υι ου και Θε ου σου

παν α μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Σ ω τη ρα τε κουσαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε

νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α

να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ν ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης

θει ας και προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο

νη ως α γα θη α γα θου τε λο χευ

τρι α

Ψδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψίδος...

Ἦχος λ δὲ

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.568#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ρο στα σι αν και σχε πην ζω ης ε μης τι θη μι

σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον

προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι

α ^Δ₉ των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και

της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ

γαρ Θε ο νυμ φε ^κ_λ τον αρ χη γον της γα λη η νης

τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α χραν τε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Ε υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον

της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον

παν τα γαρ δυ νασαι ως δυ να τον εν ισχυι Δ 9

τον Χριστον κυ ησασα Θεο μακαριστε Γ

Και νυν και αι ει και εις τους αιωνας των αι

ωνων αμην Γ

Χαλαι παις αρρωστιαις και νοσεροις παθεσιν Γ

εξεταζομενω Παρθενεσυμοιβοηθησον Γ

των ιαματων γαρ ανελιπη σε γινωω

σχω Δ 9θησαυρον παναμωμετον αδαπανητον Γ

Δι αασωσον ακινδυων τους δουλους

σου Θεο το οκε Δ 9οτι παντες με τα Θεον εις σε ε

κα τα φευ γο μεν ρ ως αρ ρη κτον τει χος και προ στα

σι αν ρ

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α παν υ μνη

τε Θε ο το ο κε ε πι την ε μην χα λε πην του

σω ω μα τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ χης μου το

α αλ γο ο ο ος ρ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη τον ε
 λε ουςπη γη του κο σμου κα τα φυ υ γι ον εκ τε νως
 βο ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να προ ο φθα
 σον Δ̣ι̣ και εκ κιν δυ νωνλυτρωσαι η μας η μο νητα χε
 ως προ στα τευ ου σα δ̣ι̣

Ψδκ δ'

Εἰσακήχοα, Κύριε

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.570#

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας δ̣ι̣
 Των πα θω ων μου τον τα ρα χον δ̣ι̣ η τον κυ βερ νη
 η την τε κου σα Κυ ρι ον κ̣ λ̣ και τον κλυ δω να κα

τευ νά σον ^Δ των ε μων πται σμα των Θε ο νυμ φευ τε ^Γ

^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Γ

^Ε υ σπλαγ χνι ας την α βυσ σον ^Γ ε πι κα λου με ε

νω της σης πα ρα σχου μοι ^Χ η τον ευ σπλαγ χνον κυ

η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνου ν των σε ^Γ

^Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^Γ

^Α πο λα αυ ον τες παν α γνε ^Γ των σων δω ρη μα α

των ευ χα ρι στη ρι ον ^Χ α να μελ πο μεν ε φυ

μνι ον οι γι νω σκον τες σε Θε ο μη το ρα ^Γ

^Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο ι ελ πι ι δα και στη ρι γμα και της σω τη ρι

ι ας τει χος α κρα δαν τον κε κτη με νοι σε παν

υ μνη τε δυ σχε ρει ας πα σης εκ λυ τρου με θα

Ψδὴ ε'

Φώτισον ἡμᾶς

Ἦχος λ δι

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.571#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε μ πλη σον Αγ νη ευ φρο συ νης την καρ δι αν

μου την σην α κη ρα τον δι δου ου σα χα ραν

της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα τον αι τι ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Λ υ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο το ο κε

α γνη η αι ω νι αν τε κου σα λυ τρω σιν και

την ει ρη νην την παν τα νουν υ περ ε χου σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Λ υ σον την α χλυν των πται σμα των μου Θε ο νυμ

φε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως τε

κου σα το θει ον και προ αι ω νι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ι ασαι α γνη των πα θων μου την α σθε νει αν ρ ε

πι σκο πης σου α ξι ω σα σα χ και την υ γει αν

τη πρε σβει α σου πα ρα σχου μοι ρ

Ψδ η ς'

Τὴν δέησιν ἔχχεω πρὸς Κύριον

Ἦχος λ ρ δὲ

Αναστασιματίριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.572#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ρ

Θ α να α α του και της φθο ρας ος ε σω σεν

ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω θα να τω την τη φθο

ρα και θα να τω μου φυ υ σιν Δ ρ κα τα σχε θει σαν Παρ

θε νε δυ σω πη σον ρ τον Κυ ρι ον σου και Υι ον της ε

χθρων κακουρ γι ας με ρυ σα σθαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ρο στα α α τι ιν σε της ζω ης ε πι στα μαι

και φρου ραν α σφα λε στα α την Παρ θε ε νε των πει

ρα σμων δι α λυ ουσαν ο ο χλον και ε πη ρει ας

δαι μο νων ε λαυ νου σαν και δε ο μαι δι α παν τοσ

εκ φθο ρας των πα θων μου ρυ σθη ναι με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Ω ς τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με θα και

ψυ χων σε παν τε λη η σω τη ρι ι αν και πλα τυ

σμον εν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σου α ει α

γαλ λο με θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα

θων και κιν δυ νων δι α σω σον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Εν κλι ι ι νη νυν α σθε νων κα τα χειμαι και

ουκ ε στιν ι α σις τη σαρ κι ι μου αλλ η Θε

ον και Σω τη ρα του κο ο σμου και τον λυ τη ρα των

νο σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης εκ

φθο ρας νο ση μα των α να στη σον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου λους
σου Θε ο το ο κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε
κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ στα
σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γου τον Λο γον α
νερ μη νε ευ τως επ ε σχα των των η με ρων τε κου ου
σα δυσ ω πη σον ως ε χου σα μη τρι κη ην παρ ρη σι
ι α α α αν

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (χώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἑνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἦχος Δ' ᾠδ.

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσικὴ Συλλογὴ
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

Προστασιὰ των Χριστιανῶν ἀκατασχυν-
τε μεσιτεῖα πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμεταθετε-
μη παριδησιὰ μαρτυλῶν δεησεων φωνας
ἀλλὰ προφθασὼς ἀγαθῆς εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν τῶν πειστικῶς κραυγάζοντων σοὶ ταχυνόν εἰς πρε-
σβείαν καὶ σπεύσον εἰς ἡμεῖς ἡ προστα-
τευούσα εἰ Θεοτόκε των τιμῶν των σε

Προκείμενον

Ἦχος ᾠ̣̌ Β̣̌

Αναστασιμάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.574#

Μνη σθη σο μαι του ο νο μα το ος σου εν πα ση γε νε
α και γε νε α (6')

∴ Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σου εν πα ση γε νε α και
γε νε α μνη σθη σο μαι αι αι

Τάξις εὐαγγελίου

Καὶ ὑπὲρ του καταξιωθῆναι ἡμᾶς της ἀκροάσεως του ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου το ἀνάγνωσμα. 1:39-49, 56

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾷσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς

πόλιν Ἰούδα· ⁴⁰καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. ⁴¹Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἄσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, ⁴²καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. ⁴³Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ; ⁴⁴Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. ⁴⁵Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. ⁴⁶Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ⁴⁷καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. ⁴⁸Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. ⁴⁹Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ⁵⁶Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ π Δι

Αναστασιματίριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.574#

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π α τερ Λο γε Πνευ μα Τρι ας η ε εν μο να δι ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε ε γ κ λ η μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Τ αἰς τῆς Θεοῦ τοῦ προφῆτου εἰς ἐλεῆμον

ἐξαλείψον τὰ πλῆθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Ε λῆσον με ὁ Θεός κατὰ τὸ

μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρ

μῶν σου ἐξαλείψον τὸ ἀνόμημά μου

Μ ἡ κατὰ πίστευσής με ἀνθρώπινῃ προστασί

α Παναγία Δεσποίναν ἀλλὰ δεξαίδηλη

σιν τοῦ ἱκετοῦ σου θλίψεις γὰρ ἐχέμε φερε

ῖν οὐ δύναμαι τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα σκε

πῆν οὐκέτι μαίου δεπὺς προσηγώ οὐαθλὸς

παν το θεν πο λε μου με νος και πα ρα μυ θι αν

ουκ ε χω πλην σου Δε σποι να του κο σμου ελ πεις και

προ στα σι α των πι στων μη μου πα ρι δης την δε

η σιν το συμ φε ρον ποι η σον

Ο υ δεις προσ τρε χων ε πι σοι κα τη σχη με νος

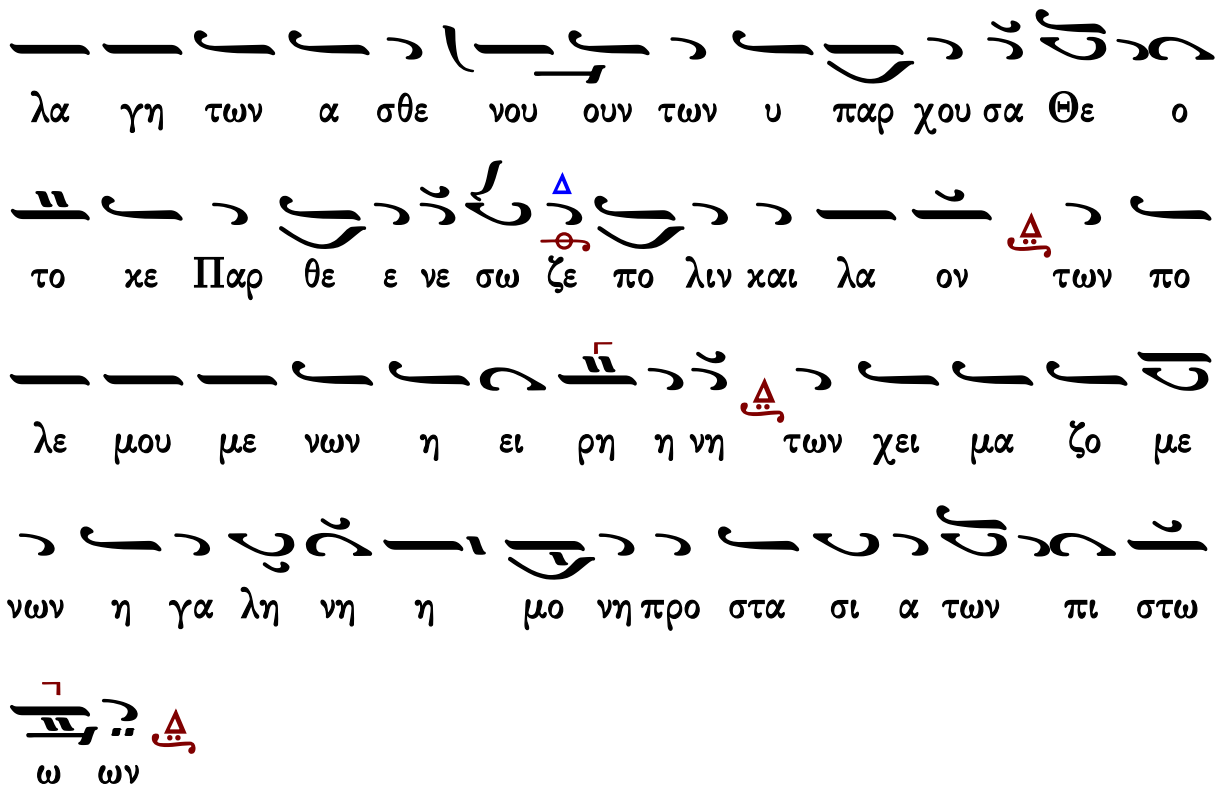
α πο σου εκ πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο

το κε αλλ αι τει ει ει ται την χα ριν και λαμ βα νει

το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη η σε ε

ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με ε νων α παλ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλης, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Κυ ρ ι ε ε λε η σον

Κυ ρ ι ε ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Κυ ρ ι ε ε λε η σον

Κυ ρ ι ε ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Κυ ρ ι ε ε λε η σον Κυ

ρι ε ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Κυ ρ ι ε ε λε η σον

Κυ ρ ι ε ε λε ε ε ε η η η σο ο ον

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ,
σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

α γνη δυ σω πη σον ρυ σθη ναι των παι σμα α των

ψυχῆς τεμολυσμάτων τους ἐν πῖσι στεῖλαι κραυγὰ ζών

τας ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός

εἰ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι

Θησαυρόν σωτηρίας καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τῆν

σεκυήσαν καὶ πυργονασφάλλειας καὶ

θυρανέτανοις τοῖς κραυγαῶσι εἰδείξας

ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἰ

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμήν

ὦ μα των μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω
στι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προσ ι ο ον
των τη σχε πη σου τη θει α θε ρα πε ευ ει ν α ξι
ω σον η τον Σω τη ρα Χρι στον η μιν α πο τε κου
σα

Ψδὴ κ'

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν

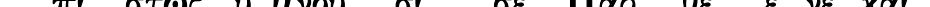
Ἦχος λ̣ ϣ̣ ϣ̣

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.578#

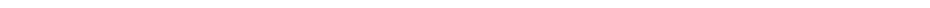
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ ους βο η θει ει ει ας της πα ρα σου δε ο με ε
νους μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υ μνου ουν τας και υ πε

 ρ υ ψ ο υ ν τ α ς σ ε Κ ο ρ η ι ς α ι ω ν α ς

των ιαμα αα των το δα ψι λες επι χε ε

 ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲓⲥ ⲡⲓ ⲥⲧⲱⲥ Ⲱ ⲙⲟⲩ ⲥⲓ ⲥⲉ ⲡⲁⲣ ⲧⲉ ⲉ ⲛⲉ ⲕⲁⲓ Ⲱ ⲡⲉⲣ

υ ψου σι τον α φρα στον σου το χον

 Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

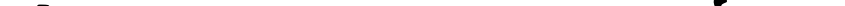

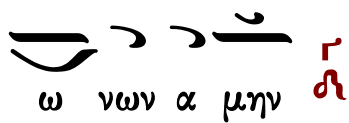
ας α σθε νει ει ει α ας μου της ψυ χης ι α

 τρε ευ εις και σαρ κος τας ο δυ υ νας Παρ θε ε νε ι να

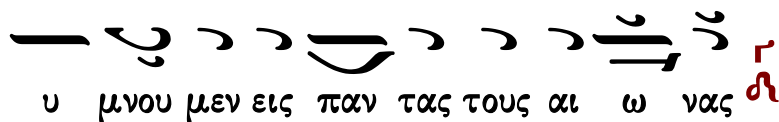
— — ζ ζ χ χ ρ τ ω με νη ν

 α νυ χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Tων πειρασμω ω νων συ τας προ σβο λας εκ δι ω ω

ζεις και πα θων τας ε φο ο δους Παρ θε ε νε ο θεν σε

υ μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας

Ψδη θ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π δ

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ. 476#, 578#

Kυ ρι ι ως Θε ο το κον σε ο μο λο γου ου μεν

οι δι α σου σεσω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη συν α

σω μα των χο ρει αις σε μεγα λυ νον τες

Yπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Pο η ηνμου των δα κρυ ων μη α πο ποι η η σης

η του παντος εκπροσωπου πανδακρυον αψη

ρηκοτα Παρθενε Χριστον κυησασα

Υπεραγια Θεοτοκε σωσον ημας

Χαρας μου την καρδιαν πληρωσον Παρθεε

νε η της χαρας δεξαμενη το πληρωμα της

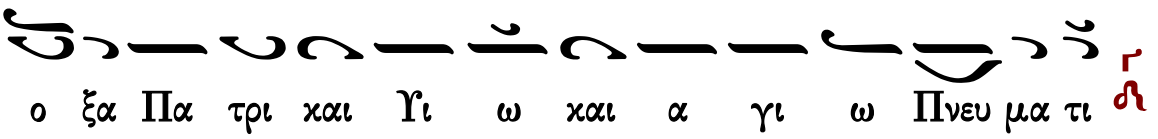
αμαρτιας την λυπην εξαφανισασα

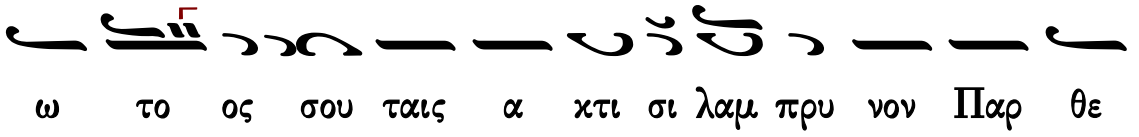
Υπεραγια Θεοτοκε σωσον ημας

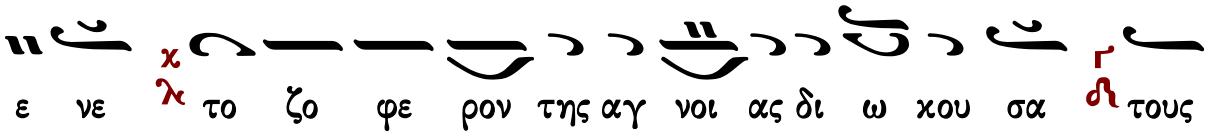
Λιμην και προστασαν των σοι προς φευγο

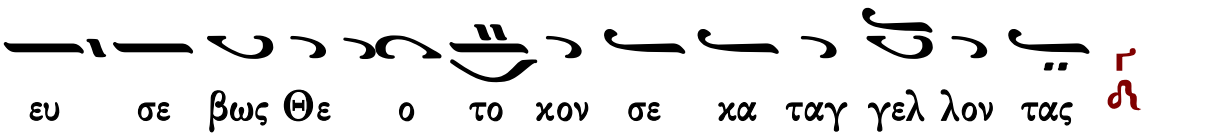
ον των γενου Παρθενε και τειχος ακραδαν τον

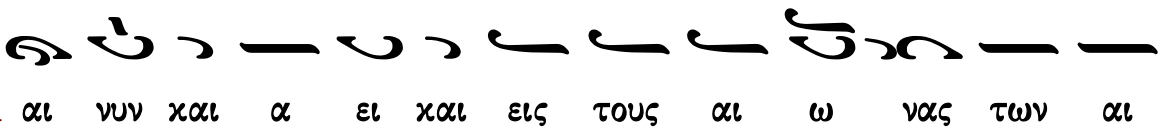
καταφυγητε και σκεπη και αγαλλιαμα

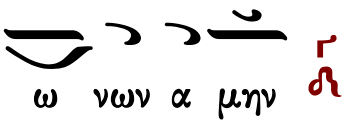
Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

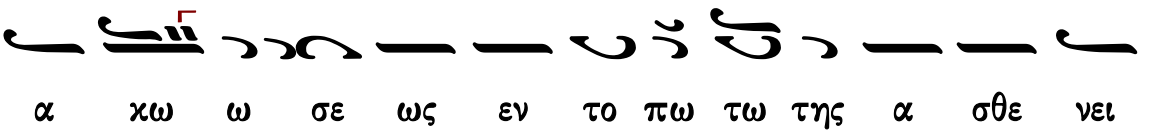
Φ ω το ος σου ταις α κτι σι λαμ πυ νον Παρ θε

 ε νε το ζο φε ρον της αγ νοι ας δι ω κου σα τους

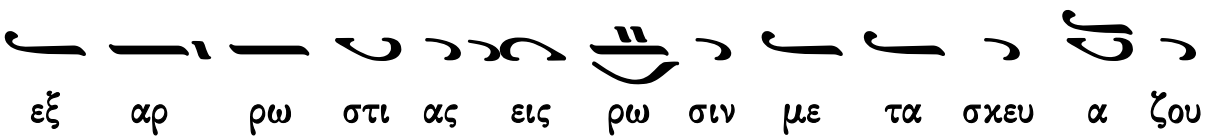
 ευ σε βως Θε ο το κον σε κα ταγ γελ λον τας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω νων α μην

Κ α κω ω σε ως εν το πω τω της α σθε νει

 ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε ρα πευ σον

 εξ αρ ρω στι ας εις ρω σιν με τα σκευ α ζου

 σα

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

Ἀπολυτίκια

1 Αὐγούστου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883-2007 σ.335/1152#

Β α σ ι λ ει ο ν δι α δη μα ε στε φ θ η ση κο ρ υ
φ η εξ α θ λ ω ν ω ν υ πε μ ει ν ας υ πε ρ Χ ρ ι σ τ ο υ τ ο υ Θ ε
ο υ μα ρ τυ ρ ω ν π ρ ω τ ο α θ λ ε συ γ α ρ τ η ν Ι ο υ δ α ι ω ν
α πε λε γ ξ ας μα ν ι αν ει δε σ σου τ ο ν Σ ω τ η ρ α τ ο υ
Π α τ ρ ος δε ξ ι ο θ εν Α υ τ ο ν ο υ ν εκ δ υ σ ω π ει α
ει υ πε ρ τ ω ν ψ υ χ ω ν η μ ω ν

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Α γ γε λους α

γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε

νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

μω ω ων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός

Λουκάς Λουκά

2 καὶ 3 Αὐγούστου

Ἀντί ἀπολυτικίων

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣ ξ̣

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.93#

Ε̣ λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε η σον η

μας πα σης γαρ α πο λο γι ας α πο ρουν τες ταυ την

σοι την ι κε σι αν ω ως Δε σπο τη οι α μαρ τω

λοι προσ φε ρο μεν ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ υ ρι ε ε λε η σον η μας ε πι σοι γαρ πε

ποι θα μεν μη ορ γι σθης η μιν σφο δρα μη δε

μνησθης των α νο μι ων η μων αλλ ε πι ι βλε ψον

και νυν ως ευ σπλαγ χνος και λυ τρωσαι η μας εκ

των ε χθρων η μων συ γαρ ει Θε ος η μωων και η

μεις λα ος σου παντες ερ γα α χει ρων σου και το

ο νο μα α σου ε πι κε κλη με ε θα α

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Τ ης ευ σπλαγ χνι ι ι ας την πυ λην α νοι ξον η

μιν ευ λο γη με νη Θε ε ο το κε ελ πι ζον τες

εις σε μη α στο χη σω μεν ρυ σθει η μεν δι α

σου των πε ρι στα σε ων σου γαρ ει η σω τη ρι

ι α του γε νους των χρι στι α νω ω ω ν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός

Λουκάς Λουκά

Παρασκευή 3 Αύγουςτου 2018

μαρτυρικόν

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.125#

α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη ται

ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι οι κα λως

τον α γω να τε λε σαν τες και την πι στιν τη ρη σαν

τες παρ ρη σι αν ε χον τες προς τον Σω τη η

ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε

τε ευ σα τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα

α ας η μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Νεκρώσιμον πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Μουσικόν Τριώδιον Β' 2003 σ.376#7

Μ νη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των δου λων

σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον συγ χω ρη

σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη τος ει μη συ

ο δυ να με νος και τοις με τα στα σι δου ναι την α

να α α παυ σιν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Μ η τηρ α γι ι α η του α φρα στου φω
 τος αγ γε λι κοις σε υ νοις τι μων τες ευ σε βως με
 γα λυ υ νο με ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός

Λουκάς Λουκά

4 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη β'
 Στεφάνου Λαμπταδαρίου
 1883-2007 σ.357#

Χ ρι στου την Με τα μορφω σιν προ υ παν τη σω μεν
 φαι δρως παν η γυ ρι ζον τες τα Προ ε ορ τι α πι
 στοι και βο η η σω μεν ηγ γικεν η η με ρα της
 εν θε ου ευφρο συ νης αν ει σιν εις το ο ρος το Θα
 βωρ ο Δεσπο της της Θε ο τη τος αυ του απ α στρα

ψαι την ω ραι ο τη τα

ψαι την ω ραι ο τη τα

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός

Λουκάς Λουκά

6, 7, 8, 9 καὶ 10 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον Μεταμορφώσεως

Ἦχος Γα

Μουσική Κυψέλη β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.372*

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

ος η δει ξας τοις Μα θη ταις σου την δο ξαν σου κα θως η

δυναν το π λ αμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου

το α ι δι ον η πρε σβει αις της Θε ο το ο κου α φω

το δο τα δο ο ξ α σοι η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός

Λουκάς Λουκά

11 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Μαξίμου

Ἦχος λ π ς

Παναγιώτη Κηλητζανίδη
Δοξαστάριον 1882 σ.254*

Ο ρ θο δο ξι ας ο δ η γε ευ σε βει ας δι δα

σκα λε και σε ε μον τη η τος της οι κου με νης ο

φω στη ρ των μο να ζον των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω

πι ι σμα Μα ξι με σο φε ταις δι δα χαις σου παν τας

ε φω τι σας λυ ρα του ου Πνευ μα α τος πρε σβευ ε Χρι

στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Ἀπολυτίκιον Μεταμορφώσεως

Ἦχος Γα

Μουσική Κυψέλη β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.372#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω νων α μην ἦ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

ος ἦ δει ξας τοις Μα θη ταις σου την δο ξαν σου κα θως η

δυναν το π ρ λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου

το α ι δι ον ἦ πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Δ ρ φω

το δο τα δο ο ξα α σοι ἦ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός

Λουκάς Λουκά

13 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Μουσικὴ Κυψέλη β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883-2007 σ.374#

Λ α οι προ σκιρ τη σα τε χει ρας κρο τουν τες πι

στως και πο θω α θροι σθη τε ση με ρον χαι ρον

τες και φαι δρως α λα λα α ζον τες παν τες εν ευ

φρο συ νη του Θε ου γαρ η Μη τηρ μελ λει των ε πι γει

ων προς τα α νω απ αι ρειν εν δο ξως ην εν υ

μνοις α ει ως Θε ο το κον δο ξα ζο μεν